

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul(a)_, domiciliat(ă) în_ ,

Formulez

CERERE DE DECLARARE A DISPARIȚIEI

privind pe , născut(ă) la data de , în_ , cu ultimul domiciliu în_ .

Motivele acțiunii:

In fapt,_a dispărut de la domiciliu la data de_.

Am fost informat(ă) de numitul(a)_, domiciliat(ă) în_ , că l-a văzut

pe malul răului_ , la data de_. Despre această situație vă rog să culegeți informații prin organele primăriei și poliției.

Având în vedere că de la data ultimelor știri a trecut mai mult de un an, vă rog să constatați că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a fi declarat(ă) dispărură).

În drept, îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 16 alin 1 din Decretul nr. 31/1954, art. 36-39 din Decretul nr. 32/1954 și art. 2 alin. 1, pct. 1, litg C. proc. civ.

Înțeleg să mă folosesc de proba cu următorii martori:

Depun prezenta cerere în patru exemplare, din care două pentru afișare și unul pentru comunicare, timbru fiscal în valoare de_ lei și timbrul judiciar în valoare

de_lei.

Data depunerii__Semnătura_

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI_

Explicații teoretice

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

1. SEDIUL MATERIEI. Potrivit art. 16 din Decretul 32/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, cel ce lipsește de la domiciliul său poate fi declarat dispărut prin hotărâre judecătoarească, putându-se institui curatela dacă a trecut un an de la ultimele știri din care rezultă că era în viață.

Pentru ca o persoană să poată fi declarată dispărută, trebuie îndeplinite două condiții:

- a) lipsa de la domiciliu;
- b) să fi trecut un an de la data ultimelor știri din care rezultă că era în viață.

2. PROCEDURA. Este prevăzută de dispozițiile art. 36-39 din Decretul 31/1954. Primind cererea, președintele instanței nu-i fixează termen de judecată, nu o înregistrează în registrul general de dosare și aceasta datorită faptului că soluționarea ei este supusă unei proceduri speciale, derogatorie de la dreptul comun.

Astfel, procedura prevede două faze de rezolvare a cererii: prima, nepublică și ne-contradictorie, și a doua, publică și contradictorie.

Sesizarea instanței se face în scris și cererea trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de art. 112 C. proc. civ.

Competența în judecarea cererii aparține judecătoriei în a cărei rază teritorială și-a avut domiciliu persoana fizică dispărută.

Cererea se timbrează.

3. HOTĂRÂREA. Judecata se face ascultând concluziile procurorului, sub sancțiunea nulității hotărârii (art. 38 din Decretul nr. 32/1954).

În cadrul judecării cererii de declarare a disparației persoanei, cele mai importante mijloace de probă sunt înscrisurile și declarațiile martorilor.

Admitându-se acțiunea, prin hotărâre judecătoarească se stabilește data când a avut loc disparația. Pentru aceasta, textul art. 16 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954 prevede că trebuie să fi trecut un an de la data ultimelor știri din care rezultă că cel dispărut era în viață. Dacă ziua ultimelor știri, data disparației se va considera ca fiind ultima zi a lunii în care s-au primit ultimele știri, și dacă nici aceasta nu se poate stabili, data va fi ultima zi din anul calendaristic în care s-au primit ultimele știri (art. 17 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954).

4. EFECTE. Avem în vedere numai curatela dispărutului și tutela minorului celui dispărut. Astfel:

- autoritatea tutelară, primind hotărârea judecătoarească definitivă și irevocabilă, poate, potrivit art. 152 lit. d C. fam., să instituie curatela dacă acest lucru încă nu a făcut, în cazul în care dispărutul nu a lăsat mandatar general;
- autoritatea tutelară va pune sub tutelă pe copiii minori ai dispărutului (art. 113 C. fam.);